DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 9den APRIL, 1831. N. 14

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Medegedeeld uit Maracaibo.

Verklaring van den raad van Ministers aan het hoofd van het uitvoerend bewind, omtrent de middelen welke de tegenwoordige gesteldheid van Columbia vordert.

MYN HEER!

Door U geroepen zynde in den dienst der onderscheidene departementen, hebben wy het als pligt geoordeeld, in de tegenwoordige crisis der Republiek, ons in den raad te vergaderen, ten einde derzelver gesteldheid te overwegen en eenige maatregelen, welke wy als belangryk voor de rust, eer en welvaart van Columbia beschouwen, aan uwe beslissing te onderwerpen.

Toen door redenen, welker ontvouwing niet tot onzen pligt behoort, in Augustus des verleden jaars, de gebeurtenissen plaats hadden, die aan allen bekend zyn, weigerden de hooge beambten der Republiek zich verder met eenige regerende functien in te laten, en de raad van State verzuimde de personen te benoemen die dezelve vervangen moesten, niettegenstaande dat dezelve daartoe, by besluit van het constituerende Kongres van den 10den Mei 1830 gevolmagtigd was.(*) De hoofdstad van Columbia zich toen in de volkomenste regeringloosheid bevindende, oordeelde het noodzakelyk een middel te beramen ten einde de rampen van zich afteweren waarmede zy bedreigd werd, om voortekomen dat de Staat niet zonder een opperhoofd blyven zoude en om deszelfs volkomen ondergang te vermyden. De aanzienlyke personen vergaderden toen byeen, en de hoogte des gevaars trok de blikken van allen op den Bevryder, als de eenigste instaat om het vaderland van de gevaarlyke klip te redden waarop hetzelve op het punt stond van verbryzeld te worden. Men benoemde hem tot Chef der natie, terwyl de teugel der regering, die gewigtige last, tenzelfden tyde aan U Myn Heer, overgegeven werd, tot wanneer de Bevryder zoude aangekomen zyn om de magt welke men hem toevertrouwd had uitteoefenen.

De verklaring der hoofdstad werd in het departement van Cundinamarca algemeen, en breide zich uit tot die van Boyaca, Magdalena, Antioquia en Cauca, en uw gezag werd in dezelve erkend, met uitzondering van de provincie van Casanara, die nimmer de constitutionele regering erkend heeft, die van Rio Hacha welke in oproer was, doch die reeds weder tot haren pligt is teruggekeerd, (†) de omvang van Popayan, van eenige kantonnen, van de provincie van Buenaventura, die zich met de departementen van het zuiden heeft vereenigd, en die van Pasto die zulks ook onder beding gedaan heeft. De Istmus wordt door zich zelve geregeerd.

Men hoopte met grond dat die zwarigheden en anderen nog moeijelyker, zouden uit den weg geruimd worden, zoodra het oppergezag door den Bevryder zoude aanvaard zyn. Hy oordeelde echter zulks niet te moeten doen, ten einde de verdenkingen van hen die hem eerzuchtige oogmerken aanwreefden geen voedsel te geven.(‡) De herhaalde aandringingen welke hy van alle zyden ontving, zelfs door middel van afgevaardigden, om het bevel in handen te nemen en het toenemend gevaar voor de publicke zaak, zouden misschien eindelyk de afkeer van den Bevryder overwonnen hebben. Dan, in dien tusschen tyd en toen men zulks het minst verwachtte, besloot de Voorzienigheid om den vader van Columbia tot zich te roepen, en het vaderland werd een weeskind.

Een groot gedeelte der Republiek, in eene zoo droevige omstandigheid, verdeeld zynde, zyn wy van gevoelen, dat het gouvernement, alles aanwendende om het regt met de bestaande zaken in overeenstemming te brengen, ook trachten moet om het einde of de verzachting onzer onheilen natesporen, niet alleen door de bestaande wetten maar ook in de tydelyke omstandigheden.

De grondwet aan Columbia geschonken door deszelfs wettige vertegenwoordigers in van het jaar 1830 in Kongres vereenigd, en het dekreet door hetzelve op den 5den Mei uitgegeven, moeten, naar ons inzien, het uitvoerend bewind in den tegenwoordigen staat van zaken tot rigtsnoer strekken.

In de verschillende volksverklaringen, uit dewelke uw gezag deszelfs oorsprong ontleend heeft, is de wensch opgesloten, om de grondwet, in alle deelen die niet strydig zyn met het doel van diezelfde verklaringen, in acht te nemen en natekomen. Indien dezelve dus, door vroegere omstandigheden, opgeschorst was, zyn wy van oordeel dat alles in dezelve, wat uitvoerbaar is, met in achtneming van datgene hetwelk zy voorschryft in volle kracht en waarde moet gesteld worden. Het is eensdeels noodig om de beroerten der gemoederen en de ontevredenheid, zoo veel mogelyk te ontspannen en vertrouwen in te boezemen door aan de natie te vertoonen dat de regering de eerste is om zich aan de wet te onderwerpen en de maatschappelyke waarborgen te eerbiedigen; anderdeels is het noodzakelyk dat de vyanden der orde overtuigd worden dat uwe administratie de geregtigheid ten regel houdende, tevens de zwakheid en het geweld van zich afwere, de gematigheid en vastheid in het oog houde en alles door de wet zal trachten te verkrygen, niet gedogende dat de noodlottige ongebondenheid en de verschrikkelyke regeringloosheid hare hoofden opheffen zullen.

Het dekreet van den 5den Mei, dat uitgegeven werd ten einde voortekomen dat het dierbaar bloed van Columbia's kinderen door geen' broedermoordelyken oorlog zoude geplengd worden, bepaalt tevens, dat ingeval de provincien van Venezuela weigeren mogten om de grondwet, met alle voorwaarden en gematigdheid aantenemen, men haar aan dezelve niet met geweld zal opdringen; edoch dat er dan eene conventie van gedeputeerden van de andere deelen van Columbia zoude te zamen gesteld worden, *die, met overweging van de omstandigheden en den staat des lands, het noodige bepalen en dat gene voorschryven zal, hetwelk het uitvoerend bewind ten rigtsnoer kan verstrekken; de grondwet nazien en die veranderingen, die onvermydelyk mogten zyn, in dezelve maken, op dat zy als volkomen aanneembaar voor de belangen des volks kan ingesteld worden.*

De weigering van de provincien van Venezuela om de grondwet aantenemen en de magt verleening van derzelver konstituerende vergadering aan hunne toekomende konstitutionele kongressen om zich by gelegenheid te verstaan met de andere deelen van Columbia, omtrent de tydvakken en middelen om de unie te behouden, bewyzen de zaak reeds welke het konstituerend Kongres heeft kunnen vooruitzien, en had de byeenroeping van de conventie voor de andere deelen van Columbia ten gevolge moeten hebben.

In dien tusschen tyd werden de zaken meer op elkander gehoopt. De departementen van den Ecuador, Guayaquil en Asuay onttrokken zich van onder het nationaal gouvernement, zy riepen een Kongres byeen en konstitueerden zich eindelyk in eenen afzonderlyken staat, ofschoon zy, even als de provincien van Venezuela, verklaard hebben, dat zy gewillig zyn de éénheid van Columbia onder een bondgenootschappelyk stelsel te onderhouden. Nog al veranderde zich, zoo als wy aangetoond hebben, de konstitutionele regering, en de Bevryder is van uit ons midden verdwenen.

In dergelyke omstandigheden gelooven wy, MynHeer, dat volgens den geest des gemelden besluits van den 5den Mei, gy eene conventie byeenroepen moet, der departementen, provincien, of volken die het gezag des nationalen gouvernements erkennen, vrywillig erkennen, want die zyn het die *de andere deelen van Columbia* uitmaken. Wy zyn ook van oordeel dat de Istmus zich convoceren moet, aangezien de byzondere omstandigheden van derzelver afscheiding in aanmerking nemende, zulks eeniglyk als momenteel kan beschouwd worden.

De konventie moet zich, naar ons begrip, bezig houden met de onderwerpen welke het 4de artikel des bedoelden dekreets van den 5den Mei aanwyst en waarvan wy melding gemaakt hebben. Doch daar de omstandigheden sedert dien tyd af tot nu toe zulke gewigtige veranderingen ondergaan hebben, begrypen wy het hoogstnoodzakelyk dat het gemelde ligchaam geene stappen doen moet die eenigzins zouden kunnen strekken om de herstelling der unie tusschen alle de deelen der Republiek hinderlyk te zyn, daar de nationale éénheid steeds het eerste en onwrikbare doel des konstituerende Kongres van Columbia, als mede dat der volken was die U het gezag toevertrouwd hebben.

Er is nog een punt hetwelk het bedoelde Kongres niet heeft kunnen vooruit zien, door de veronderstelling dat de konstitutionele regering zoude hebben blyven stand houden; over dit punt, gelooven wy, moeten de gedeputeerden der konventie de volle magt in handen hebben, en wy zyn van oordeel dat over dit zelfde onderwerp onze aanwyzing zeer aanneembaar zyn zal, aangezien het Uwe gevoeligheid van zeer naby raakt. Wy bedoelen de kiezing der hooge beambten, die het gezag waarmede gy opgedragen zyt, zullen hebben uitteoefenen tot wanneer, na de herstelling der unie, besloten worde, wat en hetgene noodig zyn zal voor onze staatkundige en beslissende organisatie op de magistraten benoemd worden, die volgens de wetten de bescherming des Vaderlands zullen te bestieren hebben. Het middel hetwelk wy U hier voorstellen is zoo veel belangryker, aangezien, toen het konstitutioneel stelsel omver geworpen was, de kiezingen welke de wet van den 11den Mei 1830 aanwyst, slechts in de provincien van Carthagena, Mompox en Chocó konden bewerkstelligd worden, en de bevryder, in wien de volken hun vertrouwen stelden, opgehouden hebbende te bestaan. wordt het noodzakelyk dat de natie hare regten in dit opzigt uitoefene, daar het de bron is waaruit alles vloeijen moet, wanneer er geene voorafgaande wet bestaat of er geene in kracht zy die de opperste magt beperkt.

Wy gelooven verder dat, daar het gouvernement niets verzuimen moet om de beste verstandhouding tusschen de Columbianen te herstellen en geene pogingen onbeproefd laten om den onwaardeerlyken schat der nationale éénheid te erlangen, het raadzaam zyn zal om by de authoriteiten van Venezuela en van het zuiden gecommissioneerden aftevaardigen om dezelve van Uwe vredelievende gezindheid te verzekeren, alle vyandelyke houding afte wenden, den weg tot eensgezindheid en broedermin te banen, en te trachten de banden te hernieuwen welke de edele en heldhaftige Columbiaansche familie aan een strengelen moeten. Middelerwyl dat de gekommissioneerden zich in gereedheid brengen, zouden het wenschelyk zyn, dat gy spoedige bevelen afvaardigd op dat de bevelhebbers van onze krygsmagten aan de Noordelyke en Zuidelyke grenzen zich eeniglyk verdedigend gedragen; deze vriendschappelyke bedoelingen aan dezulke die het behooren zal mededeelende ten einde de wederkeerigheid daarvan te verkrygen.

Deze zyn, Myn Heer, de middelen welke in de tegenwoordige omstandigheid van zaken, om aan Uwe overweging onderworpen te worden, als pligt beschouwd worden door een ministerie, dat, voor deszelfs verrigtingen en raadgevingen verantwoordelyk zynde, gelooft niet te kunnen afwyken van het pad hetwelk de bestaande wetten het aanwyst. Met de hoop dat gy U verwaardigen zult om onze aangenome denkwyzen aan te nemen, hebben wy de eer U eenige ontwerpen van dekreet aan te bieden, die door dat respective ministerie te zamen gesteld zyn.

Toen wy deze taak ondernamen hebben wy het algemeene welzyn niet minder dan de eer der administratie, welke gy zoo waardiglyk bestuurdt, geraadpleegd.— Wy hebben de taal der waarheid gebezigd, overtuigd zynde dat zy de eenigste is die de agenten van een liberaal en verlicht gouvernement betaamt. Wy hebben getracht slechts aan de reden gehoor te verleenen daar zy de eenigste geleidster is welke de Schepper aan de menschen voor hunne bedryven geschonken heeft.

Wenschende om zoo veel mogelyk onze pligen te vervullen en te beantwoorden aan het vertrouwen waarmede gy U verwaardigd hebt ons te vereeren, zullen wy ons onmiddelyk onledig houden om de stukken, die wy als onmisbaar voor de organisatie van de onderscheidene takken der administratie beschouwen, te vervaardigen en aan Uwe overweging te onderwerpen, aangezien er, naar ons oordeel, geen gouvernement zonder stelsel, zonder orde en zonder de allerstipste geregtigheid bestaan kan om het geluk der volken uittemaken.

Zaal van het Gouvernement van Bogota den 12den January 1831.—21.

De Minister van Binnenlandsche Zaken en Justitie,
(get.) ESTANISLAO VERGARA.

De Minister van Finantie,
(get.) JERONIMO DE MENDOZA.

De Minister van Oorlog en Marine,
(get.) J. MIGUEL PEI.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
(get.) JUAN GARCIA DEL RIO.

☞ Het uitvoerend bewind te Bogota heeft aan de voorgaande voordragt van de Ministers van State in alle derzelver deelen gevolg gegeven; het heeft een dekreet uitgevaardigd tot byeenroeping van eene konventie van de andere deelen der Republiek, die op den 15den Juny aanstaande in het dorp Leyva byeen komen moet; hetzelve heeft gekommissioneerden naar Venezuela by den generaal Paez en naar het Zuiden by den generaal Floris afgevaardigd; hun officieel berigt van Bolivar's dood gevende, met toezending van afschriften van zyn testament en laatste proclamatie, terwyl die deelen uitgenoodigd worden om zich met het gouvernement van het centrum op eene vriendschappelyke wyze te verstaan, Het heeft verder bevelen naar de grenzen van Venezuela en van het Zuiden afgevaardigd om onder geen voorwendsel, hoe ook genaamd, vyandelykheden te ondernemen en om de gemeenschap met Venezuela te openen; aldus heeft de dood van Bolivar een keer van het hoogste aanbelang in de zaken gebragt.

(*) Eene benoeming der hooge beambten voor de Republiek door den Raad van State, na de gebeurtenis van Augustus 1830 te Bogota en de inneming van die stad door het Bataillon Callao, zoude immers slechts in schyn, en eeniglyk volgens den wil der overwinnaars hebben moeten zyn. De generaal Juste Briceño en de kolonel F. Jimines deden wel is waar in hunne missive van den 4den September aan dien raad *drie kategorische vragen* over dat onderwerp, doch waarin bestonden die vraag punten? Of het gouvernement (er bestond toen geen gouvernement meer, want de konstitutionele regering was door de overwinnaars omver gesmeten,) dadelyk bereid ware den generaal Bolivar als hoofd der Republiek te benoemen, aantestellen, als zoodanig te ontvangen en onmiddelyk Kommissarissen aftevaardigen ten einde hem uittenoodigen om den teugel der regering in handen te nemen? De eerste magistraat was dus reeds benoemd, van wat nut zou dus eene vrywillige of ongedwongene benoeming van wegens dien Raad geweest zyn? De zegevierende militaire magt had ook reeds den titel van "*fuerza armada deliberanti*" (beraadslagende magt) aangenomen.—VERT.

(†) De provincie van Rio Hacha was steeds getrouw aan de konstitutionele regering, doch verzettede zich tegen de omverwerping derzelve en weigerde het gezag van den generaal Bolivar te erkennen; ten gevolge van dien werd die plaats, zoo als bekend is, door Bolivar's troepen onder de generaal Valdez ingenomen, na dat hare inwoners dezelve geheel verlaten hadden; zy zyn als nog niet *tot hunnen pligt teruggekeerd*, want nog heden ten dage dolen sommige van hen in de bosschen en wildernissen, terwyl anderen zich naar Jamaika begeven hebben; vele hunner zyn te Maracaibo aangekomen alwaar zy zich als nog in ziekelyke en armoedige omstandigheden bevinden.—VERT.

(‡) Veel zou men dit punt kunnen tegenwerpen en vele daadzaken aan het daglicht brengen; dan, wy zullen de dooden laten rusten!—VERT.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het noodig geoordeeld is ter indeeling op te roepen, alle manschappen zonder onderscheid van Godsdienst of kleur en dus geen uitgezonderd die vóór of met ultimo der maand Maart dezes jaars den ouderdom van achttien jaren hebben bereikt en welke, alhoewel op geene wettige wyze vrygesteld, echter als nog in de onderscheidene corpsen Schuttery en Landstorm niet zyn ingeschreven.

Zoo gelasten wy by deze al de hiervorenbedoelde ingezetenen dezes eilands om, ter plaatsen, dagen en uren hierna te melden te verschynen, ten einde door de Commissie ter indeeling tot en vrystelling van den Schutterlyken dienst in de onderscheidene corpsen der gewapende burgermagt te worden ingedeeld.

namelyk:

De genen dewelke in het stads district woonachtig zyn op aanstaanden Dingsdag den 12den dezer des namiddags te half vyf ure op het Burgerwachts Huis, in de Willemstad.

En alle die in de Oost, Middel of West Divisie wonen op den 19den dezer des namiddags te vier ure, ter gewone vergaderplaats van den Landstorm in elke Divisie.

Zullende de genen, dewelke daaraan in gebreken blyven, de boete verbeuren of de straf ondergaan, dewelke by het 3de artikel van het reglement voor de Schuttery is vastgesteld.

Gearresteerd op Curaçao den 2den April 1831, het 18de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, Pietermaai, Scharlo en aan de Overzyde dezer haven, op Curaçao den 5den daaraanvolgende.

(w g.) W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie in overweging genomen hebbende het belang hetwelk voor den handelstand in deze kolonie zoude kunnen gelegen zyn in het kennis dragen van het al of niet aanwezig zyn op dit of eenig der onderhoorige eilanden, van wettig geadmitteerde Consuls of Handels Agenten van vreemde mogendheden of Staten, of erkende gemagtigden, gekwalificeerden, gecommitteerden of gedeputeerden van dusdanige Consuls of Handels Agenten; zoo wordt hierby van wege Zyn HoogEd. Gestr. bekend gemaakt, dat zich op dit of de onderhoorige eilanden geen wettig geadmitteerde Consul of Handels Agent van eenige vreemde Mogendheid of Staat, noch ook eenig erkende gemagtigde, gekwalificeerde, gecommitteerde of gedeputeerde van eenig wettig geadmitteerd geweest zynde Consul of Handels Agent is bevindende.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 5den April 1831.

WAARSCHOUWING.

AANGEZIEN de Eigenaren der plantagien Groot Piscadera en Klein Piscadera anders Raphel genaamd klagte aan den ondergeteekende Commissaris van Policie belast met het PubliekeMinisterie hebben ingediend, dat zy zeer veel ongerief ondervinden en schade lyden door het precair gebruik hetwelk door zich van en naar beneden begevende personen met hunne toelating of wel stilswygende toestemming gemaakt wordt van den weg dewelke door hunne respective plantagien loopt en verzocht hebben in het regt van zulks te beletten ondersteund te worden, zoo is het dat de ondergeteekende aan derzelver allezints billyk verzoek voldoenende, een ieder waarschouwt dat te beginnen met den eersten der aanstaande maand July de bedoelde weg zal moeten worden beschouwd als gesloten en dat dezelve tot geen einde hoe genaamd door wie het ook zy zal kunnen worden gebruikt zonder uitdrukkelyke toestemming van de voormelde eigenaren en wel van ieder derzelver afzonderlyk voor zoo ver die weg door zyne plantagie gaat of de doorgang op zyne gronden zoude geschieden. Interdicerende de ondergeteekende met consent van den HoogEd. Gestrenge Heer Directeur dezes eilands elk en een jegelyk, van het even vermelde tydstip namelyk van den eersten July 1831 zich langs den bovenaangeduiden weg van of naar beneden te begeven of van denzelven op eenigerwyze hoe ook of tot welk einde het zy moge gebruik te maken op verbeu te eener boete van twee honderd Guldens. Zullende de meesters voor hunne slaven in cas van overtreding van dit verbod aansprakelyk worden gehouden.

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 8sten April 1831.

WAARSCHOUWING.

DE belanghebbenden dewelke hunne rekeningen ten laste de Militaire Administratie over de maanden February en Maart 1831 hebben ingegeven, kunnen aanstaande Maandag den 11den dezer ten kantore van den Kwartiermeester binnen het Fort Amsterdam betaling erlangen.

OPROEPING!

DE gebrekige belastingschuldigen, zonder onderscheid voor welke belasting of ander landsmiddel ook, over het eerste kwartaal dezes jaars, op den 31sten Maart ll. verschenen en invorderbaar geworden, worden ten overvloede en ter vermyding van onaangename regtsmiddelen en van de kosten welke dien maatregel vergezellen, voor de laatste maal opgeroepen, om binnen de eerstkomende acht dagen van heden af gerekend, gebruik te komen maken van de gelegenheid hun aan de hand gegeven ten einde de achterstallige landspretentiën ten hunne laste kosteloos aantezuiveren.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 8sten April 1831.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 29sten Maart 1831.

AAN de ingezetenen wordt by deze bekend gemaakt dat voortaan, en tot weder opzeggens toe, door den Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid, A. H. E. Ph. Schuler volgens deszelfs gedaan aanbod ten zynen huize aan de Overzyde der haven, alle Woensdagen van des morgens 9 tot 10 ure de kinderen die men tot dat einde daar zal willen brengen gratis zullen worden gevaccineerd.

De President van het Gemeente-Bestuur,
THEODS. JUTTING.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 8sten April 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche-Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 8sten April 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch, voor de loopende maand April zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van den Heer JOSEPH MÖLLER, zullen op Maandag den 11den der aanstaande maand April by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een Huis, bestaande in verscheidene Kamers, Voorhuis, Regenbak, &c. gelegen op Pietermaay in de 1ste Wyk, No. 14;—alsmede een Negrin genaamd Willemina.

G. VOS, J. z.
B. A. CANCRYN.

Den 24sten Maart 1831.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

2. golet Maria Cathalina, Danies,	Puerto Cabello
—— Abeona, Evertsz,	Bonaire
5. —— Railway, Chulbuck,	New York
6. —— Causualidad, Chirino,	Coro
8. —— Ranger, Smith,	Jamaica

UITGEKLAARD—APRIL.

2. golet Eysbertha, De Briot,
6. —— Aimable Lucia, Marçoñier,
bark Maria del Carmen, Craanwinkel,
7. golet Amalia, Henriquez,
—— Venezolana, Arostegui,
8. boot Courier, Crane,
golet Causualidad, Chirino,

Met de Amerikaansche schoener *Railway*, zyn er alhier nieuwspapieren ontvangen tot de dagteekening van den 14den Maart, behelzende Europische berigten tot den 2den February. Deze berigten zyn zeer belangryk en zullen in dit nummer gevonden worden.

Het gewigtigste berigt is het protocol der vyf mogendheden van het Kongres te Londen gedagteekend 20sten January, in hetwelke men niet onpartydig is te werk gegaan. Belgie is ten opzigte van vergrooting van grondgebied bevoordeeld geworden; want ingevolge het gemeld protocol zullen niet alleen het oude Belgien, het oude bisdom Luik, maar ook de distrikten van Pruisch Limburg en Pruisch Gelder, welke door Pruissen by het traktaat van Weenen in 1815 aan Holland zyn afgestaan ter arrondissering der Nederlanden, aan de Belgiers toekomen. Belgie, als in 1790 onder de heerschappy van Oostenryk, bezat deze gemelde distrikten niet.

Wy kennen de beraadslagingen van dit Kongres niet, maar men kan zich gemakkelyk voorstellen dat de Pruissische gevolmagtigde niet zal nagelaten hebben hier tegen te vertoogen; en dat de Fransche gevolmagtigde vele dreigementen zal gebezigd hebben, om met een leger in Belgie te rukken, wanneer alles niet naar zyn wil en begeerte geschiedde; en zulks niet zonder een hebzuchtig doel. Frankryk denkt naar alle waarschynlykheid nogmaals Belgie in te palmen, dus is het zaak om dat land by alle mogelykheid te bevoordeelen; de middelen hiertoe komen niet in aanmerking. Om hiervan overtuigd te zyn leze men slechts de beraadslagingen in de kamer der gedeputeerden.

Belgie thans van Holland gescheiden, zal echter niet gelukkiger zyn als een onafhankelyken staat, dan toen hetzelve een deel van het Koningryk der Nederlanden heeft uitgemaakt. Het zal nu belast worden met zware uitgaven om eene nieuwe douanen linie te onderhouden, zynde het nu rondom door douanen linien ingesloten, behalve aan de zeekust van Oost Vlaanderen.—Het is het belang van Holland om vryen handel te hebben. Holland zal niet meer genoodzaakt zyn de vreemdelingen door zware inkomende regten weg te jagen, alleen om de niet zoo volkomene en in deugdzaamheid aan vreemde waren niet gelykstaande produkten van Belgie te bevoordeelen.

Belgie mag schynbaar bevredigd zyn met de uitspraak van het Kongres, doch het zal niet lang duren of het zal het te laat berouwen. Men ziet reeds uit de jongste berigten dat er groot misnoegen bestaat tegen het Belgische Kongres. Men is nog niet eens over het verkiezen van een opperhoofd, het schynt dat niemand zich hiertoe wil verledigen; en er is een groote party ten gunste van den Prins van Oranje. De vrede van buiten is gemaakt, maar de rust van binnen is niet hersteld. De Hertog van Leuchtenberg zegt: Frankryk wil niet hebben dat ik Koning van Belgie worde, de andere mogendheden zyn zeer onverschillig hieromtrent, zoo dat ik maar zal besluiten om het aanbod geheel van de hand te wyzen. Grondige beweegreden waarlyk! niemand kan zich beter verontschuldigen.

(Uit de *Albion* van den 5den Maart.)

Het Belgische Kongres is gelyk wy te voren aangemerkt hebben, niet zeer onderscheiden wegens eensgezindheid in gevoelen; heeft niet minder dan vyftien kandidaten gehad; en is thans even ver af van het bereik eener geheele afdoening van zaken als toen het deszelfs werkzaamheden begon. Het weldenkende gedeelte der ingezetenen verkiest ongetwyfeld den Prins van Oranje, maar het graauw en deszelfs tolken in het Kongres dringen aan op eene vereeniging met Frankryk, of op de verkiezing van eenen koning uit het huis van Buonaparte. Op dit stuk is Louis Philippe zeer beslissend in zyne tegenwerpingen geweest, gelyk duidelyk blykt uit den brief van Generaal Sebastiani. Welke dapperheid de Belgien ook aan den dag mogten hebben gelegd, hebben zy echter door hunne wysheid geen zigtbaar indruk op Europa gemaakt. Een meer dwarsdryvend en onbescheidener slag van zots kappen is naauwelyks te treffen dan die welke in het Kongres van Brussel zitten. De *Times*—de liberale *Times* noemt hen een jan hagel van 200 geraas makende orateurs, welke alles beoogen behalve het welzyn van hun land. Zelfs is hunne buitenlandsche diplomatieke agenten van denzelfden stempel; en de Heer Rogier, hunne gevolmagtigde te Parys, is in de verachting van gansch Europa vervallen wegens het vervalschen zyner onderhandelingen met het Fransche gouvernement.

HOLLAND EN BELGIE.

De *London Courier* van den 24sten January behelst het volgende verslag van de verhandelingen in de Vergadering der Staten Generaal van den 20sten January.

"'sGravenhage, January 21.

"Na eenige voorloopige verhandelingen nam de Minister van Buitenlandsche Zaken het woord op:—

"De Koning," zeide hy, "heeft my gelast aan Uwe Edel Mogenden medetedeelen den voortgang der beraadslagingen van de gevolmagtigden der vyf Groote Mogendheden met betrekking tot de zaken van Belgie.

"Zestien jaren geleden, toen het Koningryk der Nederlanden gevormd werd, kon men hoopen dat de vereeniging van Belgie met Holland, eene bron van geluk en welvaart voor beide landen zoude zyn; ofschoon er in zeden en godsdienst een kenmerkend onderscheid tusschen beide volken bestond, kon men echter van die vereeniging, den gelukkigsten uitslag verwachten.

"Gedurende dertien jaren werd deze aanvankelyk gekoesterde hoop ook niet te leur gesteld. Konstitutionele instellingen werden hoe langer hoe meer ontwikkeld en uitgebreid: beide volken verbroederden meer en meer: de welvaart van beide landen vermeerderde.—Het gouvernement ondervond, gedurende dat tydsgewricht, geenen anderen tegenstand, dan dien welke onafscheidelyk is van eenen vertegenwoordigende regeringsvorm.

"Sedert de laatste twee en een half jaren groeide de oppositie aan. De welvaart en de geschiedenis moeten beslissen over de middelen waarvan deze oppositie zich bediende om hare oogmerken te bereiken en over dien partygeest, welke de natie misleidende, aan dezelve zoo vele onheilen heeft berokkend. De onlusten, in andere landen uitgebroken, zullen ook hunnen invloed hebben wanneer de tyd zal moeten beslissen of hetgene in Belgie is voorgevallen toegeschreven moet worden aan misslagen der regering of aan eene gemoeds beweging die zich in het algemeen over al het maatschappelyke openbaart. De voorkeur die door de leiders van den partygeest gegeven zyn, aan eenen burger oorlog boven eene in de Staten Generaal wettig voorgestelde scheiding van beide deelen des Koninkryks, zal de plaats aanwyzen welke deze gebeurtenissen in de geschiedenis moeten bekleeden.

"Toen Zyne Majesteit zag dat noch zachtheid noch geweld rust en orde onder zyne oproerige onderdanen herstellen konde, achtte hy het zynen pligt zich tot zyne Bondgenooten te wenden om dat oogmerk bereikt te zien. (Zyne Excellentie deed hierop een uitgebreid verslag van de onderhandelingen met het Kongres te Londen en las het Protokol van de gevolmagtigden der vyf groote mogendheden van den 20sten December en Zyner Majesteits protest daartegen voor.)

"De Koning der Nederlanden heeft met diep leedwezen vernomen het besluit met betrekking tot Belgie genomen door de gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot Brittanje, Rusland en Pruissen in het Kongres te Londen op den 20sten December 1830 vergaderd en uitgedrukt in het aan zynen ambassadeur medegedeeld Protokol van dien dag.

"Als eenen Koning, wiens pligt het is, over de welvaart van een gedeelte van de bevolking van Europa te waken, was Zyne Majesteit zeer gevoelig optemerken dat de gebeurtenissen in Europa zoo ernstig schynen te zyn dat men het als het eenigste overgebleven middel, noodzakelyk achten moest, om eenenen opstand te bekrachtigen welke door geene wettige beweegreden is veroorzaakt, waardoor aan de onwankelbaarheid van alle troonen—aan maatschappelyke orde in alle staten—aan het geluk, de rust en welvaart van alle volkeren, den bodem wordt ingeslagen.

"Onafhankelyk van de vereeniging tusschen de onderscheidene leden van het Europesche stelsel, acht Zyne Majesteit het als een inbreuk op zyne souvereine regten op het Koningryk der Nederlanden

"Indien het traktaat van Parys van 1814 Belgie ter beschikking der verbondene mogendheden gesteld heeft, hebben deze echter van het oogenblik af dat zy over het lot der Belgische gewesten beslist hebben, afstand gedaan van het vermogen om hun eigen werk te vernietigen, en zy bleven dus niet langer bevoegd om den band

van vereeniging tusschen Holland en Belgie, onder de souvereiniteit van het huis van Oranje Nassau te ontbinden. Buitendien werd de vermeerdering van grondgebied aan de Vereenigde Provincien der Nederlanden toegevoegd, ook verkregen door de opoffering van verscheidene harer kolonien en ten koste van het versterken van vele plaatsen in de zuidelyke provincien van het Koninkryk, behalven vele andere geldelyke lasten.—Het Kongres te Londen, is, wel is waar, op des Konings aanzoek vergaderd, edoch dit gaf hetzelve geen regt om aan deszelfs protokollen eene strekking te geven geheel en al strydig met het oogmerk waartoe deszelfs hulp werd ingeroepen, om in stede van mede werkzaam te zyn in de herstelling van orde in de Nederlanden, tot eene scheuring des Koningryks te besluiten. Zyne Majesteit ofschoon hy zich omringd ziet van een getrouw en aan hem verknocht volk, hetwelk tot verdediging van het gezag der wetten diezelfde veerkracht ontwikkelt welke elders door volks dweepzucht is ontvlamd, kan alleen geenen wederstand bieden aan de staatkundige stormen die Europa bedreigen mogten. Hy wacht dezelve met gelatenheid af. Met betrekking tot Belgie, stelt de Koning te hooge waarde op de vaderlandsliefde der noordelyke provincien, die aan hem getrouw zyn gebleven, om zich daarvan te bedienen in eene zaak, welke ofschoon in naauw verband tot Europa en Holland staande, evenwel als alleen de zyne zoude kunnen beschouwd worden. Hy zal staken alle daden van aanval strekkende om onder zyn gezag terug te brengen, een misleid volk, welks ondankbaarheid een zoo ongelukkig contrast oplevert met de verknochtheid en het onafhankelyk en wys gedrag der noordelyke provincien. De verpligtingen echter van den Koning jegens de vorsten, jegens zyn stamhuis en het groote aantal van hen die in de oproerige gewesten de onheilen die hen overstelpen, betreuren, maakt het hem tot pligt om, zich voortebehouden, zoo als hy by deze doet, zyne regten en die van zyn huis op Belgie, en om in het aangezicht der wereld te verklaren dat hy, op het voorbeeld zyner voorouders, die hun bloed tot verdediging van ware vryheid hebben gestort, nimmer tot beginsel van zyne regering zal aannemen eene staatkunde verderfelyk voor maatschappelyke orde noch leerstellingen, welke onder den valschen schyn van vryheids gezindheid, geene andere strekking dan tot despotisme hebben.

"Met betrekking tot die provincien, voorheen bekend onder den naam van de Vereenigde Provincien der Nederlanden, zyn de verpligtingen van Belgie jegens haar, ontwyfelbaar vervat in de melding welke het Kongres maakt van het gedeelte hetwelk Belgie te vervullen heeft in de pligten door Europa aan het Koningryk der Nederlanden verschuldigd en de verpligtingen welke dat ryk by traktaten met andere landen heeft aangegaan.

"De Koning verlangt dat de voorwaarden van eene scheiding tusschen Holland en Belgie bevattende de grenslinien, de schadevergoedingen, de nationale schuld, den handel en de betrekkingen tusschen Belgie en de kolonien, zoo spoedig mogelyk op eene billyke wyze en op den grondslag welke de gevolmagtigden bereid zyn aan het Congres medetedeelen, mogen geregeld worden.

"De Koning is te bereidvaardiger om op den gelukkigen uitslag der medewerking van het Kongres ter verkryging van dit oogmerk te rekenen, daar het hem leed zoude doen in de verpligting gebragt te worden jegens de Belgiers, tot het verkrygen van eene scheiding op billyke voorwaarden, die dwangmiddelen te bezigen, welke in zyn vermogen zyn en waarvan hy, ter zake der geheele verandering van omstandigheden, geen afstand doen kan voor en aleer men ten aanzien der voornaamste artikelen der scheiding is overeengekomen. Eene krachtige reden om het bereiken van dit oogmerk te bespoedigen is het verschil in gevoelens welke schynt te bestaan tusschen het Hof der Nederlanden en het Kongres met betrekking tot den wapenstilstand; aangezien Zyne Majesteit de voorwaardelyke bewilliging van het *zoogenaamde* gouvernement van Belgie in den wapenstilstand niet als formeel kan beschouwen, en zich ook niet aan eene wapenschorsing, waartoe de voorslag onder geheel verschillende omstandigheden is gedaan, gehouden kan achten. (Zyne Excellentie las hierop voor het protocol van den 9den January, waarby te kennen gegeven wordt dat indien op den 20sten de vrye vaart op de Schelde niet hersteld zy, de vyf mogendheden den Koning daartoe door kracht van wapenen zouden dwingen.)

"Zyne Majesteit heeft in het openzetten der Schelde bewilligd, ten einde Holland niet aan grooter onheilen ten prooije te geven, zich daarby overtuigd houdende dat de blaam eerder vallen moet op den sterken die van zyne krachten tot het onderdrukken van den zwakken gebruik maakt dan op den zwakken die als dan gehoorzaamt.

"Zyne Excellentie verklaarde vervolgens dat de scheiding tusschen Holland en Belgie, op billyke voorwaarden, het onderwerp der beraadslagingen zal uitmaken, en dat intusschen eene wapenschorsing zoude plaats hebben welke op geene wyze op de regten of op de eer der Hollanders eenige inbreuk zal kunnen maken.

"Met betrekking tot de binnenlandsche zaken zeide de Minister dat het oogenblik daar was om in de grondwet de veranderingen te maken die door eene scheiding met Belgie noodzakelyk mogten zyn. Zyne Majesteit, zeide hy, zal eerlang, ter tafel van Uwe Edel Mogenden doen overleggen een ontwerp van wet desaangaande.—Gy zult dus in staat zyn te beoordeelen of het instellen van een verantwoordelyk ministerie den lande al dan niet dienstig kan zyn en of de ondervinding heeft aangetoond dat er andere wyzigingen in onze grondwet noodzakelyk maakt."

De Heer Donker Curtius hield eene lange redevoering waarin hy de onregtvaardigheid bewees der vyf mogendheden, die, ten onze nadeele, een volk schenen te begunstigen hetwelk na door Zyne Majesteit met weldaden overladen te zyn geworden, hem met de afschuwelykste ondankbaarheid beloond heeft.

De Heer van Sytrema stelde voor om des Ministers aanspraak aan de sektien te verwyzen, aangezien er in dezelve melding gemaakt is van Tonnengeld hetwelk door schippers onder vreemde vlag op de Schelde varende, zoude moeten betaald worden.

Hieruit ontstonden langdurige debatten, waaraan vele leden deel namen.

De Heer Beelarts uitte zich sterk tegen Engeland wegens het begunstigen der Belgiers.

Protocol der vergadering gehouden op het Bureau van Buitenlandsche zaken den 20 January 1831.—Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot Brittanje, Pruissen en Rusland.

"De gevolmagtigden in overweging genomen hebbende den inhoud van den hierbij geannexeerden brief, toegezonden aan hunne kommissarissen te Brussel in naam van het provisionele gouvernement van Belgie, bevattende dat, gelijkvormig aan den inhoud van het Protocol van den 9den January 1831, de Belgische troepen, welke op de ommestreken van Maastricht waren aangerukt, bevelen hadden ontvangen om onverwijld terug te trekken en voortaan al le beweegreden van vijandelijkheden voortekomen.

"Redenen hebbende, om ingevolge de verklaringen van hunne kommissarissen, overtuigd te zijn, dat deze terugtogt der Belgische troepen, de volle vrije gemeenschap, welke de citadel van Maastricht behoort te genieten zal verzekeren en niet twijfelende dat Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, wat hem betreft, zal gezorgd hebben voor de uitvoering van het protocol van den 9den January; tevens alle noodzakelijke besluiten genomen hebbende, ingeval de voorwaarden van het protocol verworpen of verbroken mogten worden, en de punten kennende waarop het staken der vijandelijkheden volkomen zoude zijn, hetwelk de vijf mogendheden zoo gaarne vervuld wenschen te zien, zijn de gevolmagtigden overgegaan tot het onderzoek der punten welke zij moesten beslissen, ten einde het protocol van den 20sten December 1830 te bewerkstelligen en eene wettige toepassing der grondbeginzels van deze akte aan de toekomstige onafhankelijkheid van Belgie te maken, en den algemeenen vrede te bevestigen, welks instandhouding van het hoogste belang is, als zijnde zulks de eerste wensch van de in het Kongres van Londen vergaderde mogendheden.

"Tot dat einde hebben de gevolmagtigden als onvermijdelijk geoordeeld, vóór alle dingen, den grondslag van de grenzen te leggen welke van nu af aan, het Hollandsche en Belgische grondgebied van elkander behooren te scheiden.

"Er zijn door elke partij ten dezen opzigte voorstellen aan hen gedaan geworden.

Art. 1. De grensscheidingen van Holland zullen in zich bevatten al de territorien, fortressen, steden en plaatsen, welke aan de voormalige republiek van de vereenigde provintien der Nederlanden in het jaar 1790 behoord hebben.

Art. 2 Belgien zal zamengesteld zijn uit al de territorien, welke begrepen waren onder de benamingen van het Koningrijk der Nederlanden in het traktaat van 1815, behalve het Groot Hertogdom van Luxemburg, hetwelk, bij een onderscheiden titel, bezeten wordende door de vorsten uit het huis van Nassau, een deel van het Duitsche bondgenootschap uitmaakt en bij voortduring zal blijven uitmaken.

Art. 3. Het is te verstaan dat de voorzieningen van artikel 108 tot 117, insluitende de algemeene akte van het Kongres van Weenen ten opzigte der vrije vaart op rivieren en stroomen, toepasselijk zullen zijn op de rivieren en stroomen welke de territorien van Holland en Belgie doorkruissen.

Art. 4. Daar niettemin uit de in artikels 1 en 2 gelegde grondslagen zouden kunnen voortvloeijen dat Holland en Belgie gedeeltens grondgebied binnen de respective limiten van den anderen mogen bezitten, zullen zoodanige ruilingen en andere schikkingen tusschen de twee landen ter onderlinge verzekering van eene volkomene bezitting en eene vrije gemeenschap tusschen de steden en rivieren binnen hunne respective grensscheidingen niet dan ten overstaan en met behulp der vijf hoven mogen geschieden.

"Na de overeenkomst van deze eerste artikelen hebben de gevolmagtigden hunne aandacht gewend naar de middelen ter bevestiging van den vrede, waarop de vijf mogendheden zich toegeleged hebben, en om de grondbeginselen, welke hunne staatkunde bestieren, in een waar daglicht te stellen.

"Zij zijn eenstemmig van gevoelen dat de vijf mogendheden het aan hare welgekende belangens, aan de rust van Europa, en aan de vervulling van hare wenschen, uitgedrukt in het protocol van den 20sten December—een plegtig manifest en blijkbaar bewijs van haar vast besluit—verpligt zijn, in de schikkingen, ten opzigte van Belgie of in eenige omstandigheden welke er uit mogen ontstaan, geene vergrooting van grondgebied, of eenig uitsluitelijken invloed, of bijzondere voordeelen te zoeken en aan dit land zelve, zoo mede als aan al de aanliggende staten de sterkste waarborgen van veiligheid en rust te geven. Het is overeenkomstig dezer stelregels en met deze heilzame voornemens dat de gevolmagtigden besloten hebben de volgende bij de voorgaande artikelen te voegen.

Art. 5. Belgie zal, binnen de limiten, welke overeenkomstig de grondslagen in artikels 1, 2 en 4 besloten en gemaakt zullen worden een eeuwigdurend onpartijdige staat uitmaken. De vijf mogendheden waarborgen deze eeuwigdurende neutraliteit, zoo wel als de integriteit en onschendbaarheid van het grondgebied, bepaald binnen de voorgemelde limiten.

Art. 6. Wederkeerig zal Belgie gehouden zijn dezelfde onpartijdigheid jegens de andere staten in acht te nemen en geene aanslagen te doen tegen hunne inwendige of uitwendige rust.

(w. g.) PONSONBY.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Nieuw York, Maart 4.

Londen, Jan 22.—De Prins van Oranje heeft dezer dagen uit Belgie nieuwe verzekering bekomen van ondersteund te zullen worden en men zegt dat hij in den loop der volgende week, indien er niets van eenen ongunstigen aard mogt uitlekken, zich van hier begeven zal naar eene plaats van waar hij des te gereder met zijne aanhangers in Belgie gemeenschap zal kunnen houden.

Geloofwaardige berigten uit Parijs geven te kennen dat de oorlogsgezinde partij meer en meer veld wint; zoo dat men het voor zeker houden kan dat bijaldien de ministers niet tot het te hulp komen der Polen mogten besluiten, zij voor de vrienden van Lafayette zullen moeten bukken en hun ontslag nemen.

Het manifest der Polen waarin zij aan Europa de beweegredenen hunner omwenteling ontvouwen, kan niet dan met hartelijke deelneming gelezen worden. Moed met gematigheid, en welsprekendheid met waarheid gepaard, zijn de doorstralende kenmerken van dit belangryk dokument.

De Hertog van Leuchtenberg, zoon van Prins Eugenius, schynt de meest begunstigde kandidaat te zyn.—Men zegt dat deze jonge vorst tot het aanvaarden niet ongenegen is. Vele leden van het Kongres zyn door de ontevredenheid der verbondene mogendheden en zelfs van Frankryk over deze keus, niet afgeschrikt geworden hunne stemmen ten gunste van dezen vorst uittebrengen. Niet minder dan veertien kandidaten zyn voorgesteld; men telt onder dezelve den Markgraaf de Chateaubriand, den Generaal Sebastiani en den Paus.—Op den 28sten February moet de beslissende keus plaats hebben.

De berigten uit Parys tot den 23sten behelzen niets belangryks met betrekking tot den inwendigen toestand van Frankryk. Alleen snelt het geheele land te wapen om voorbereid te zyn op eenen oorlog, die naar aanleiding van den tegenwoordigen staat van zaken in Europa met dan al te waarschynlyk is.

Hervorming in dit parlement is de algemeene leus in Engeland. Door het geheele land worden er byeenkomsten gehouden die het begunstigen van dezen maatregelen ten doel hebben. De brandstichtingen zyn, hoe menigvuldig ook, niet van eenen ergstigen aard.—In Ierland schynt de crisis niet verre af te zyn. O'Connell en zyn aanhang gaan op het door hen ingeslagen pad voort.

Londen, Jan. 24.—Byzondere brieven met de Hollandsche brievenmaal ontvangen melden dat het Hollandsche leger zich in de beste orde bevindt en tot het ergste voorbereid is. Een dezer brieven zegt: ons leger is nu 60,000 man groot en bestaat voornamelyk uit gezonde en sterke manschappen van tusschen 25 en 30 jaren oud. De algemene geestdrift neemt meer en meer toe. Men schat het bedrag giften ten behoeve der schatkist op bykans 4,000,000 Guldens. Vier Heeren uit Amsterdam hebben voor *f* 240,000 geteekend en die som in persoon den Koning aangeboden.

Jan. 25.—Men verneemt uit handelsbrieven van Rotterdam ontvangen dat, ofschoon de Koning zyne toestemming gegeven heeft tot het ontheffen der blokkade van de Schelde, hy dit met grooten tegenzin heeft gedaan en dat hy voornemens is een protest in het licht te geven tegen de bemoeijing der vyf mogendheden. Men voegt er by dat Zyne Majesteit vrywillig zyn traktement ten bedrage van 200,000*l.* jaarlyks heeft verminderd op 90,000. Te Lloyds heeft men berigten uit Antwerpen dat de Schelde op den 21sten nog niet was opengesteld. De agent van dat kantoor schryft uit gemelde stad onder dagteekening van den 21sten Jan. "De Generaal Chassé heeft tot op dezen middag toe geene bevelen ontvangen om de blokkade opteheffen."

De tyding der Poolsche omwenteling is te Constantinopel op den 17den December met veel vreugde gejuich ontvangen.

De nationale raad van Polen maakt zich gereed tot het openen van den Ryksdag. Men zegt dat het Budget van het loopende jaar eerlang den Dictator zal worden voorgelegd; Men schat de oorlogskosten op honderd millioen Guldens.

Parys, Jan. 22.—De stad Basel heeft de boeren in deszelfs omtrek ontwapend en ton onder gebragt; alle dorpen onderwerpen zich.

Een buitengewone Courier heeft berigten uit St. Petersburg aangebragt den aantogt van het Russische leger tegen Polen vermeldende. Men zegt dat dat leger uit 160,000 man bestaat.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Feb. 24.

The following Tariff of Island Duties on American Produce, is copied from the Kingston (Jam.) Chronicle, of the 19th u't.

Island Duties on American Produce.—Barrels flour at 10s. per bbl.; every cwt. of biscuit 2s 6d per cwt.: brls. of meal, 1s 8d per bushels; bushels Pease, Corn, &c. 1s 8d. per do., ibs. Rice, nett, 4s 2d per 100lbs.; common Shingles or Boston Chips, 10s 10d per 1000: cypress Shingles, 21s 8d per 1000; red oak Staves, 23s 4d per 1000; white oak Staves and Headings, 20s per 1000 feet; white, yellow, or pitch pine lumber, 30s 10 per 100; other kinds of Wood and Lumber, 41s 4d per 1000; wood Hoops, 8s 4d per 1000; Tobacco 33s 4d per 100lbs. dis. 10 per cent.; Tea 5s per lb., and after the 1st March 1s 3d.

King's Duty—On Importation—Wines.—Madeira, Teneriffe, Azores, and all Prize Wines, from foreign plantations, at 7l. sterling per ton; all wines from Great Britain, except French (which is free) from all parts, at 10s sterling per ton.

THE EXTENT OF OUR TERRITORY.—The area of the Mississipi territory, if correctly estimated by Bradbury at 1,334,779 miles or 860,658,563 acres, is eleven times as extensive as Great Britain and Ireland put together. The Chinese Empire itself, taken at 800,000,000 acres, falls far short, in superficial extent, of the United States, which contain 1,205,635,830 acres.

FROM COLOMBIA.—Extracts from a private letter Translated for the New York Daily Advertiser.

CARTHAGENA, December 27th.

Gen. Espinar has formed a very had party among the colored population of Panama: and several commotions have occurred in that city, where a number of peaceable citizens have been ill-treated only for the crime of being white. Espinar has declared himself civil and military chief of the Isthmus, and has waged war against Veragua, because that province had declared itself in favor of the union with Bogota.

Popayan, in spite of the revolution in the Assembly of Buga, maintains an opposition to Urdaneta, so that there is a civil war in that department. In Rio Hacha it has not terminated, and the situation of the Bolivian division has not been much improved. Santa Martha remains tranquil; but the causes of the late tempest are still in existence, and ready again to operate. Gen. Carreno has said publicly in the square here, that if Carthagene separates from Bogota, Santa Martha must separate from Carthagena. This, no doubt, is what prevents this city from taking any steps; for Gen. Urdaneta has not much influence here, and he already begins to be accused of of being arbitrary and incompetent.

The South has adopted a constitution, but it is threatened by Peru, under the influence, it may be of some of the inhabitants, who wish to belong to that republic.

Bolivar died of a consumption under which he had suffered for a considerable time, though his mental sufferings no doubt aggravated his disease. As to the property he has left, there are different opinions; but I know that he has left to his major-domo eight thousand dollars. His executors are Juan de Francisco Martin, Gen. Silva, General Ibarra and Gen. Briceño Mendez.

March 4.

TOULON, Jan. 21.—Orders have just been given for all the ships of war in the port to take in provisions for three months. They are 23 in number, including those in commission—the in immediate equipment of which has already been ordered. They are to take on board above 4,000 recruits, who are come to Toulon to be conveyed to Algiers, where they will form the 3d battalion of the regements now there, and raise them to the complete war establishment-

This puts an end to all the unfounded reports of the evacuation of Algiers, spread by the journals.

We learn that the regiments in quarantine at Toulon are affected with the small pox, and that it spreads daily.

NAPOLI DE ROMANIA, Dec. 10.—It is publicly known that the President can no longer rely on subsidies from France, and that the treasury is empty, or at least on the eve of becoming so.

This time it is England that will assist the Greek Government. It is said that 500,000 francs have arrived at Corfu, to be remitted to it. At the renunciation of Prince Leopold, each of the three Powers promised, in a special convention, to furnish this sum by way of loan, but for one year only. Notwithstanding the seasonable arrival of this sum, the government will be obliged to pay the third part of the quarter in paper for a multitude of unknown expenses, which are inconceivably great for so small a State.

Gen. Chlopicki has resigned the Dictatorship of Poland on the aleged ground of a too restricted power from the Diet. The London Globe says: "We have for some time past doubted the nature of the intercourse between this leader and the Emperor Nicholas. It is asserted that this resignation will have no mischievous effect on the troops. This point remains yet to be decided;—as implying want of unity at so great a crisis, is at least discouraging and ominous.

The Warsaw State Gazette gives the follwing accounte of Gen. Chlopicki's resignation:—Early in the morning of the 16th the Dictator invited deputations of the Diet to a conference, and declared to them that he could not take upon himself the command of the army; but that, on the contrary, he deemed it necessary to enter into negociations; and that he was therefore disposed to resign the Dictatorship. At the same time he produced a letter from the Emperor, thanking him for the temporary administration of affairs, and warning him not to reject the offers already made to the Council of Administration. A similar letter from Prince Lubecki was also produced.

On the following morning the deputation again assembled—and sent the Dictator a written request to take upon himself the command of the army with unlimited discretionary powers. At the same time the members of the deputation made strict inquires as to what the feelings of the officers of the army would be, in case of another Chief being appointed to command them. A general officer assured them that the confidence of the troops in the representatives of the nation was unlimited, and that if they were to put a drummer at the head of them the army would obey him. The same evening the Dictator sent the deputation an answer, in which he declared that the only species of dictatorship he could accept would be one divisted even of the limitations hitherto put upon him. The deputation replied that they did not feel themselves authorised to comply with such a proposal, and advised him to lay it before the Diet. On the recept of this reply Gen. Chlopicki resigned.

The Diet met on the 19th; the two Chambers held a conference, in the cource of which the President of the Senate and the Marshal of the Diet addressed the Assembly. Both councelled their countrymen not to make their fate depending on a single individual, and assured them that the spirit by which all classes were aminated was such, that it left no doubt as to their victory over their powerful enemy.

Letters from Berlin say, that all hopes of an amicable adjustment between Poland and Russia is at an end.

According to the Warsau Gazette, the Russian troops have orders to cross the Polish frontiers on the 25th of January. Count Diebitsch had already joined the army.

The members of the Polish deputation to St. Petersburgh are said to have been detained by the Russian government.

The President of the Senate of Cracow is said to have demanded 4000 Austrian troops to enable him to maintain order in the Republic.

A Berlin paper states that there is an ultra-revolutionary party in Warsaw, and it is said owing to its influence the insurgents already think of choosing a King.

March 5.

The most important item of intelligence is the situation of IRELAND. It will be seen by the extracts published below, that the Grand Jury have found bills against Mr. O'Connell and others; their trials were expected to commence immediately.

A correspondent of the London Courier says that "the Government are determined to crush O'Connell, and upon the present prosecution hangs the peace of the country."

On the 28th January, the bankers and merchants of Dublin presented their loyal address to the Lord Luitenant.—About 400 gentlemen proceeded in carriages from the Royal Hotel, College Green, to the Castle.—When the address was handed to the Earl of Anglesses, he placed his hand upon his heart, and said, "this is one of the proudest days of my life." On the same day the Lord Luitenant held his first levee, at which there where 591 presentations. The assemblage is discribed as the most respectable and influential that has been held for 20 years in the Court of an Irish Viceroy.

The Dublin banks has resumed discounting.

DUBLIN, Saturday, Jan. 29.—Mr. O'CONNELL.—On Monday, the 24th ult. Mr. O'Connell and the other persons who had been held to bail on the same charge with the learned gentleman, of "having assembled and constituted a meeting prohibited by the Lord Lieutenant's Proclamation, and also having conspired, by shift and device, to evade his Proclamation," came before the Court of King's Bench in discharge of their recognisances.

FRANCE.

In a debate in the Chambers of Deputies on the 27th and 28th January, a Parliamentary conversation took place of a deeply interesting chacter. We quote from the Morning Herald of Feb. 1st:

The subject was introduced by M. Maugnin, who called upon the Ministry to explain their policy with respect to Belgium and Poland. The challenge was accepted, and an interesting and important discussion was the consequence. M. Mauguin taxed the Ministry with betraying the Belgians to the Holy Alliance—with interfering with them in the choice of a King, and in their darling project of re-uniting their country to France.—This was the more ungracious, because the Belgians' only fault was the having imitated France in declaring themselves independent. He also inculpated them with respect to Poland. General Sebastiani made a clever and pertinent reply. He reminded the Chamber of the proofs of attachment which France had already given to the Belgian people, in saving them from invasion by the troops of the Holy Alliance—receiving their Ambassador—securing them European neutrality, upon the same footing as the Swiss, and, in fine, making common cause with them against the family of Kings.

He denied that the Belgians were unanimous in wishing for a union with France, and argued that the part which he had taken with respect to the Duke of Leuchtenberg savoured more of friendly admonition than national intervention. France had large claims upon Belgian gratitude, and it was not taking too great a liberty to require a voice, particularly when referred to, as to the form of Government, which so near a neighbor ought to assume. Poland was 400 leagues distant from France, and nothing was to be done for it but through the medium of a Continental war, for which France was not anxious, though not unprepared. These arguments were re-echoed by the Minister of War. General Lafayette maintained that France ought to adhere to the broad principle of protest against all international intervention, and ought to enforce it at all risks. M. Mauguin concluded by saying that, it France was disposed to take Belgium under its wing, the Powers of the Continent were all too weak to interfere with it. The Ministers, one and all, professed their adherence to a pacific system.

BELGIUM.

In the Congress at Brussels, the proceedings of which are reported down to the 28th January, a proposal was made in the sitting of the 25th, signed by fifty-two members, to elect the Duke of Nemours King of Belgium.—Warm conversation ensued, on its being observed that those who signed the proposal, after asking for the Duke of Leuchtenberg, now asked for the Duke of Nemours. It was decided by a vote of 84 to 77 that there should not be a general committee, to arrange the mode of proceeding in the choice of a Sovereign. By a statement made in the sitting of the 27th, it appeared that the number of petitioners for the Duke of Nemours was 690; for King Louis Philippe 508; and for the Duke of Leuchtenberg 3,257.

The Count de Celles, member of the Belgian Congress, had a special audience with the King of the French, on the 29th January. On the same day, a grand diplomatic dinner was given at the Hotel of Count Pozzo di Borgo, the Russian Ambassador.

The Brussels Correspondent of the London Courier writes as follows, on the 28th of Jan.

"Every thing up to the present moment, remains apparently tranquil. Congress has commenced the important discussion on which, most probably, depends the preservation of peace. The opinions are pretty equally distributed between the Dukes of Leuchtenberg and Nemours. A communication from Count Sebastiani has been communicated to Congress, in which he declares, that in the event of their electing the Duke of Leuchtenberg, that France never will recognise him, and that M. Bresson has orders to quit Brussels immediately. As to the Duke of Nemours, the letter is less positive, although it also refuses assent to his nomination. Matters are now reduced to the most limited bounds.—If the Duke of Leuchtenberg is chosen, war is certain, but more distant. If Nemours is chosen and accepted, war is positive and immediate.

There is no doubt that the decisive and unequivocal remonstrance of France, will lessen the partisans of the Duke of Leuchtenberg. The greatness of the peril to Belgium will operate a change in the intentions of many."

Brussels, Jan. 29, *Five P. M.*—The debate on the choice of a chief is to he continued, and will not, most probably, terminate for four or five days. The state of public feeling is raised to the highest pitch of excitement. A proclamation, or rather notice, in favor of the Prince of Orange has been posted up in many parts of the town. Disturbances are expected this eveniug, and, from the exasperation of people's minds, nothing can be more probable. It is more than probable that a rising against Congress, and in favor of the Prince of Orange, will take place. Groups assembled last night and this morning in various parts of the city, but hitherto no decided steps have been taken.—*Courier.*

Antwerp, Jan. 25.—The ships have permission to come up the river without paying any duty.

26 and 27.—Several vessels have arrived.

It is affirmed that the Manifesto of the King will be laid before the States General, by the Minister of Foreign Affairs.—*Brussels papers Jan.* 29.

POLAND.

A Correspondent of the Courier, writing from Brussels on the 28th January, says:

By an Ukase of the Emperor, the property of all Poles, situated in Russia, who have taken part in the revolution, is placed under sequestration. Rigorous reprisals have consequently been adopted with regard to Russian property in Poland. It is to be seized, sold, and the proceeds to be paid into the National Treasury within thirty days. Field-Marshal Diebitsch has joined the Lithuanian Army, concentrating in the vicinity of Bialy Stock and Brzesc. A reinforcement of forty-five battalions, twenty-four squadrons, and sixty-four guns, has reached Marianpol and Kronje, within two leagues of the frontier. The Guards have quitted Petersburg, and their reserves were to follow immediately. There appears little doubt that, if all efforts at pacification and adjustment should fail, the Grand Army will attempt to throw itself across the Vistula at Jablonna, between Warsaw and Modlin, so as to operate on the left bank, and cut off the communications by the great roads of Lowiez and Rawa.—A second corps and the grand reserves will penetrate by Minsk so as to mask Praga; whilst a third will move on the Walwodships to the South. Nearly 80,000 men, with an immense field train, are advancing towards Southern Poland.

Warsaw, Jan. 17.—Our *Universal States Gazette* has the following, under the head of official news:—

Count Jesierski, who returned on the 13th inst. from St. Petersburgh, has brought dispatches from General Grahowski and Prince Lubecki to the Dictator, and also notes of the conversations which took place between his Majesty the Emperor and him, and other documents which contain the answer of his Majesty, founded on the same principles as the Manifesto addressed to the Poles. His Majesty has expressed himself disposed to arrange the affairs only on the conditions declared in his Proclamation. All the Papers will be laid before the Diet."

Persons who have arrived in the capital from the province of Lublin, report that the Burgomaster of Dubianka has declared against the present order of things in the kingdom of Poland, has given orders to lay aside the cockade, and arrested several persons favorable to the revolution.